

## Tale til jubilæet

Deres kongelige Højhed, kære gæster

Det er i disse dage 25 år siden, at en række krisecentre fra hele landet fandt sammen. De havde en ide om, at fællesskab gør stærk og de besluttede at danne LOKK.

Allerede 8 - 9 år forinden havde de første kvindekrisecentre slået dørene op. Det var græsrodder - kvindebevægelser, der havde kæmpet for at få huse til kvindeaktiviteter og til voldsudsatte kvinder og deres børn.

I Ringsted, hvor jeg kommer fra, fik man lokaler allerede i 78, men nogle steder var det nødvendigt at besætte huse, f. eks. I Danner, som jo nok er det mest omtalte. Her sneg en gruppe kvinder sig en mørk nat gennem kælderen og derfra op i huset, hvor jublen brød ud. De fik folkestemningen med sig, holdt støttekoncerter og fik med en stor indsamling penge nok til at købe huset.

Græsrodderne lod sig inspirere af hinanden, og Krisecenter-bevægelsen spredte sig hurtigt over hele Danmark, i mange provinsbyer tilbød man nu støtte og husly til kvinder udsat for vold. Langt de fleste krisecentre blev drevet af frivillige og ofte med en hel flad struktur.

De kvinder, der dannede krisecentrene, var pionerer. Der var ikke en opskrift på hvordan man kunne støtte og hjælpe kvinder ud af voldelige forhold, pionererne udviklede metoderne undervejs. De ønskede at udveksle erfaringer med andre krisecentre og give hinanden inspiration. Der blev holdt landsmøder, og det stod mere og mere klart for alle, at der var meget nyttig viden at hente hos hinanden – og at krisecentrene sammen kunne sætte vold mod kvinder på dagsordenen.

I weekenden – 16-18. oktober 1987 – mødtes repræsentanter fra 30 kvindekrisecentre på Kolding Højskole, hvor de dannede en landsorganisation – nemlig LOKK. Organisationen fik helt i tråd med krisecentrene flad struktur – alles meninger talte – kvinder

hjælper kvinder – og beslutninger blev taget i fællesskab.

Krisecentrene og LOKK gennemgik de næste år en udvikling – man fik ledere, fagpersonale, et sekretariat, bestyrelser og forkvinder. Det var en udvikling, hvor det hele tiden var vigtigt at have målgruppen i fokus – nemlig de voldsudsatte kvinder og deres børn. Børnene blev især synliggjort i 90'erne, hvor grunden til det gode tilbud til børn på krisecentre blev lagt.

Det daglige møde med kvinder og børn på krisecentrene har betydet, at der er udviklet et helt særligt speciale og en viden, så LOKK som organisation kan være voldsudsatte kvinder og børns talerør overfor ministre, politikere, medier og dermed også overfor den brede offentlighed.

Vi har i LOKK blandt andet haft indflydelse på og udført en del af de opgaver, der ligger i de nationale handlingsplaner og i den nationale strategi.

Der er tale om en hårfin balance mellem på den ene side at samarbejde professionelt og på den anden side bevare rollen som vagthund overfor de ansvarlige politikere og myndigheder.

LOKK SKAL være vagt hund – vores viden og indsigt i voldens skadevirkninger forpligter! Vi ser voldens konsekvenser – det kan være hos den kvinde, som mister helbred, bolig og job, eller det kan være hos et barn, der er i en meget svær samværs-klemme.

De officielle tal taler om at 26.000 kvinder og 20.000 børn årligt udsættes for vold.

LOKK SKAL være vagthund og råbe op, fordi hvert enkelt tal repræsenterer en person, som lever med vold – og det må ikke blive et privat problem!

LOKK må fastholde fokus på, at vold mod kvinder er et samfundsproblem og et ligestillingsproblem, der ikke må omgærdes af tavshed og tabuisering.

Når 26.000 kvinder udsættes for vold er der også ca. 26.000 voldsudøvere. – Det gode budskab er, at der er langt flere ikke- voldsudøvende mænd!

Dem vil vi gerne invitere med ind i kampen mod vold. De kan være med til at ændre holdninger – som fædre – kolleger – sportsvenner eller naboer kan de være med til at sige fra overfor voldelig og nedgørende adfærd og byde alternativer til vold velkomment.

Hvis der kunne opstå en folkebevægelse mod vold, ville det for LOKK være den helt ideelle jubilæumsgave!

Igennem de 25 år, der er gået siden LOKK blev dannet, er krisecentrene blevet mere professionaliserede. Når en græsrodsbevægelse udvikler sig til en professionel organisation, kan man undervejs være bekymret for, om man mister centrale egenskaber og værdier.

I krisecenterbevægelsen er det lykkedes at have plads til både græsrodder og professionelle. Samarbejdet mellem de professionelle og græsrodderne gir et bredt fundament og en bred favn – og vi har vist, at der ikke nødvendigvis er en modsætning mellem det at være græsrodsbaseret og samtidig have en professionel tilgang til arbejdet med at støtte voldsramte kvinder og børn.

Vi – ansatte og frivillige på krisecentrene, bestyrelser og det professionelle sekretariat kan alle være stolte af at være en del af LOKK.

Vi er nået et godt stykke af vejen – og der er en masse godt arbejde i gang.

I fremtiden skal LOKK fortsat sætte vold mod kvinder og børn på dagsordenen. Vi skal spille en central rolle, både som indpisker, kritiker, inspirator og som samarbejdspartnere i forhold til myndighederne og politikerne og græsrodder.

Tak til alle jer, der er kommet for at være med til at fejre LOKK – tak for jeres samarbejde og opbakning i hverdagen og fortsat god fornøjelse i dag!